

Изложбом *Фантомска писма* Џејмс Њуит представља се по први пут београдској публици. Селекција рецентних видео радова и пратећих елемената одражавају уметничко континуирано интересовање за спекулативне наративе. Комбинујући елементе како личне, тако и званичне историје, Њуит креира јединствене покретне слике не би ли артикулисао однос према различитим друштвеним и политичким механизмима који обликују људско искуство.

Фантомско присуство у форми представљених тела, гласова, текста и слике уходе поглед посматрача. Проузроковани хипнотички ефекат евоцира питање тога шта је лично, а шта колективно сећање у савременом тренутку модерним (надзорним) технологијама, границама и непрекидном протоку информација.

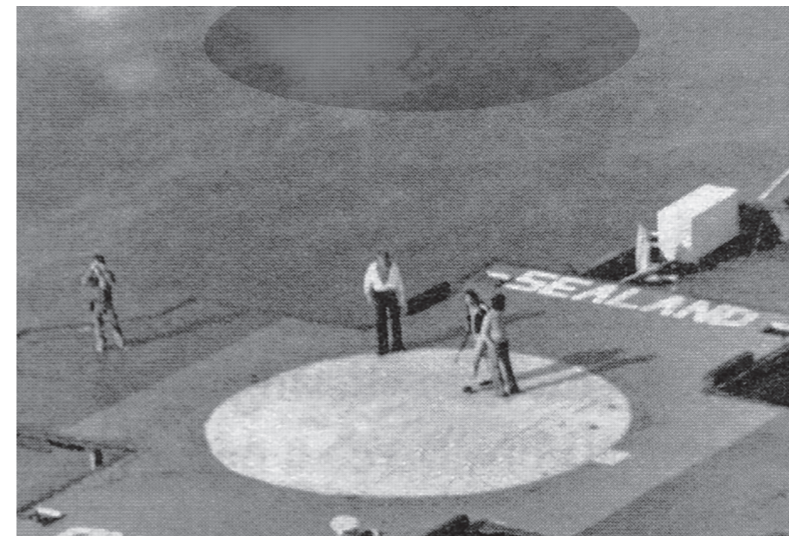

James Newitt _ Џејмс Њуит

Phantom letters

_ ФАНТОМСКА ПИСМА

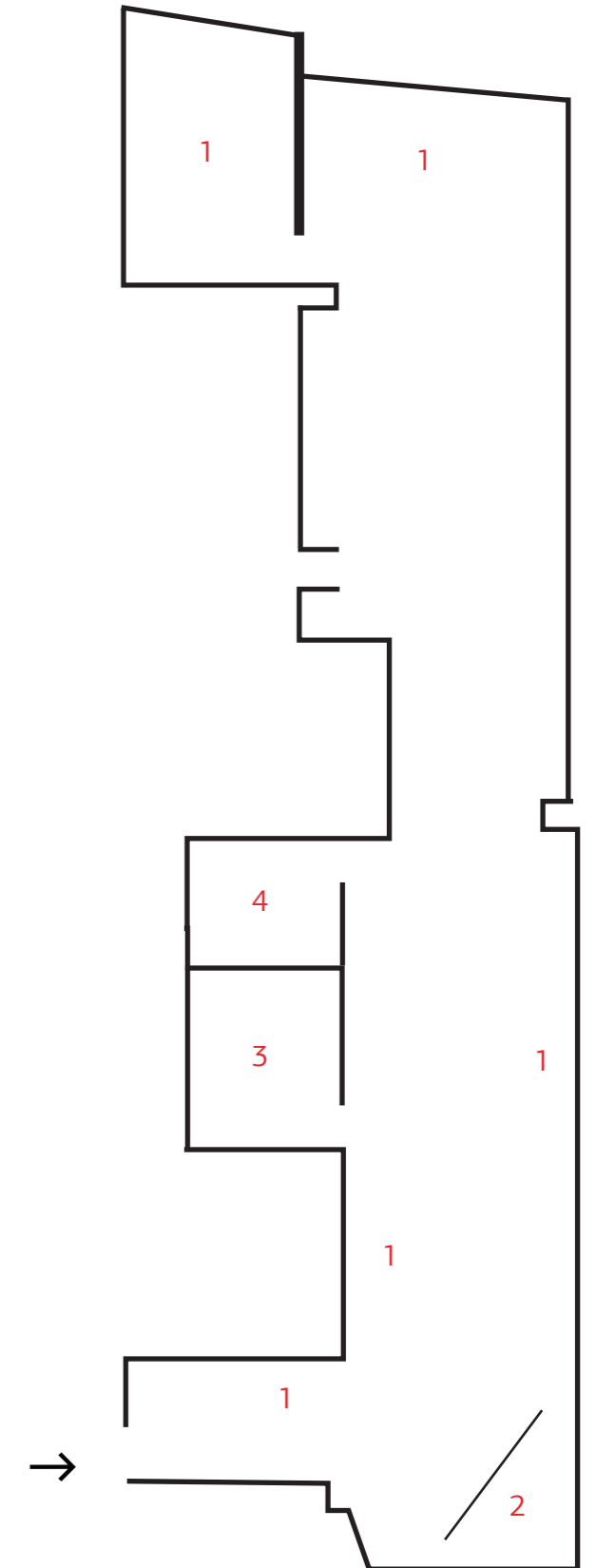
30. 5 - 29. 6. 2024.

Кроз свој рад Џејмс Њуит истражује специфичне друштвене и културне односе, обухватајући променљивост и парадокс. Његови видео радови и инсталације приказују просторе између индивидуалног и колективног идентитета, сећања и историје, чињеница и фикције кроз лични, опсервацијски и перформативни приступ. Њуит најчешће ради на пројектима који подразумевају дуже периоде истраживања специфичних друштвених, културних и еколошких ситуација и развој сталних односа са појединцима и заједницама.

Културни центар Београда
Галерија ПОДРООМ
Трг Републике 5/-1, Београд

Радно време:
свакога дана осим недељом
од 12:00 до 20:00

1

Уточиште 2023

једноканална видео инсталација, 35 минута, сурроунд звук
Звучна композиција и микс: Жоао Полидо
Анимација: Ариф Асхраф

Уточиште Џејмса Њуита је критичка и поетска прерада бизарне приче о малој, непризнатој микро-нацији на напуштеном поморском торњу из Другог светског рата у Северном мору. Овај објекат је шездесетих година прошлог века заузела једна британска породица и прогласила га властитом територијом независном од сваке државне власти. Првобитно намеравајући да користи торањ за емитовање пиратског радија, породица је сарађивала са двојицом сајбер-либертаријанаца раних 2000-их да би успоставили прво светско уточиште података – оно што су описали као „пиратски интернет“. Овај виртуелни простор обећавао је да ће бити уточиште за нерегулисане податке - једино заиста безбедно место на свету за чување информација.

Уточиште портретише торањ као парадоксално место које истовремено промовише суверенитет и аутономију, док је неприступачан, изложен различитим елементима и контролисан од стране затворене и изоловане породичне јединице. Рад се такође дотиче других савремених утопија и неолибералних подухвата, као што је либертаријански пројекат Сеастеадинг, који има за циљ изградњу плутајућих заједница дефинисаних као „старт-ап земље, свака са специфичним друштвеним, политичким и правним системом“; и Микрософтов пројекат Натик, први подморски центар података на свету и покушај да се виртуелни простор за складиштење податак смести под водом.

Реферајући на невероватну историју овог топонима, уметник преиспитује могућност мора као стецишта екстериторијалних места односно простора изван територије државе, док такође критички анализира капиталистичке и колонијалистичке идеологије иза таквих подухвата.

2

Проток времена 2023

Видео и стерео звук

Проток времена представља брз ток информација из којих можемо назрети слике Силенда, бетонске конструкције, море, утопијске звезде острва, скенирање морског дна и ходнике центара података, између осталог. Овај видео рад можемо доживети као архивску логику у игри, асоцијативну претрагу у којој је алгоритам Гоогле претраге слика коришћен да произведе сталну и еволуирајућу повратну информацију о сликама у вези са Њуитовим истраживањем везаним за рад *Уточиште*. У овом раду се појављује полуаутономни интерфејс како би проширио хоризонте поменутог *Уточишта* и његове материјалне архиве кроз бескрајно и све шире памћење интернета.

3

Фосил 2019

Извођачи: Антон Скрзипициел и Ромеу Руна
Директор фотографије: Марио Мело Цоста
Продукција: Анже Першин, Стенар Пројецтс
Звучни запис: Бернардо Тхериага
Композиција и микс: Јон Смеатхерс
Асистент продукције: Елисе Паикао

Фосил је кратки филм који истражује процепе у памћењу и празнине у језику особе која је претрпела оштећење мозга. Филм прати серију размена и физичких борби између два мушкарца, једног старијег од другог. Они су агресивни, али и нежни; иако није јасно веза између мушкарца њихова међузависност је евидентна.

Филм почиње спорим покретима и гласом који полако именује објекте у оскудно намештеној бетонској просторији. Објекти на снимку ретко одговарају ономе што је наведено. Ликови се враћају овој вежби именованња више пута током филма. Објекти се преименују како се препричавају. Али ово није игра; старији човек не може да се сети. Његове способности су компромитоване, његово размишљање нарушено. Ова спознаја нам се полако прикрада. То је наговештено у слици рендгенског снимка делимично исеченог из кадра, у избегавајућим одговорима на питање „како се осећаш данас“, у тексту који се повремено појављује као стидљиви и суптилни наративни знаци („сада немам „не поново се члан“).

4

Обрнути/ Снимак 2024 - у току

8:30 мин
Видео, стерео звук

Нил Дејвис је био прослављени ратни дописник током Индокинесних ратова, посебно познат по свом извештавању у Вијетнаму и Камбоџи током 1960-их и 1970-их. Нил је такође био мој пра-ујак иако га никада нисам упознао јер је умро три године након мог рођења док је снимао покушај државног удара у Бангкоку. Осим што је снимао португалске колонијалне ратове у Анголи, извештавао је о Вијетнамском рату из перспективе војске Јужног Вијетнама (АРВН), и био је једини западни новинар који је снимио и Јужне Вијетнамце и Вијетконге у борби. Током „пада Сајгона“ остао је иза док су Американци и већина западних медија бежали, ухвативши тренутак када су тенкови Вијетконга пробили капије Председничке палате, што је ефективно означило крај рата.

Мој отац и Нил су редовно писали писма једно другом, од раних 1960-их па све до Нилове смрти 1984, размењујући паралелне приче о значајним глобалним догађајима, као и свакодневним породичним проблемима. Сакупио сам ова писма од свог оца не би ли спојио фрагменте, што је компликовано јер је мом оцу недавно дијагностификована Алцхајмерова болест.